

4 чел. Другая шайка, потянувшись къ Хочи, преследуемая отрядомъ полковника Бремзена, настигнута была и разбита при д. Писвинь; разсыпанные остатки ея войска наши гнали до м. Хочи, захвативъ при этомъ несколько пленныхъ и много оружія.

Шайка Оборского, утомленная неотступнымъ преследованіемъ нашихъ отрядовъ, послѣ понесенныхъ ею поражений при Гроховѣхъ и Пискарахъ пришла въ совершенное разстройство и при преследованіи остатковъ ея, 19-го мая, полковникомъ Гагенмейстеромъ отъ Хочи въ направленіи къ Пыздрому, окончательно разсыпалась по лѣсамъ. Въ шайкѣ этой при встрѣчѣ ея съ отрядомъ майора фонъ-Кека, находившемся до 3.000 человекъ; въ лѣса же близъ Хочи, по показаніи жителей, прибыло не болѣе 600 чел. Предводители банды, Оборскій и Володекъ, тяжело раненные въ дѣлѣ при Невѣжѣ, неизвестно куда скрылись; мѣсто ихъ заступили Шумлянский и какой-то французъ, начальствовавшій матежниками въ дѣлѣ при д. Гроховѣ. Всѣми нашими отрядами, дѣйствовавшими противъ шайки Оборского, взято въ разныхъ мѣстахъ пленныхъ 188 человекъ, и отбито нѣсколько возовъ съ ружьями, пиками и косами, одно деревянное орудіе, свинецъ, порохъ, пули и проч.

Въ Люблинской губерніи. Подполковникъ Рукуза, высланный 17-го мая изъ Люблина, съ 3 ротами колодезскаго полка, 2 орудіями и 50 казаками, разбилъ шайку Лелевеля въ Хруслинскомъ лѣсу (близъ Юзефова на р. Вислѣ), матежники, понеся большую потерю, разбѣжались въ разные стороны; въ пленъ взято 7 человекъ и отбито 55 винтовокъ; у насъ убито 3 и ранено 14 чел.

Въ радомской губерніи. По послѣднимъ донесеніямъ генералъ-лейтенанта Ушакова, на всемъ пространствѣ этой губерніи находились двѣ главные шайки: одна — Чаховскаго, которая, какъ извѣстно изъ телеграммы, окончательно уже разсыпана, а другая — Бончи, скрывается на югъ губерніи въ стоппицкомъ уѣздѣ. Кромѣ того, въ различныхъ мѣстахъ появляются еще мелкія партіи злодѣевъ, которые вѣшаютъ и грабятъ мирныхъ жителей.

Въ варшавской губерніи 23 мая, въ 2 часа пополудни, шайка матежниковъ, въ числѣ до 200 пленныхъ и 40 конныхъ, наѣхавъ была провозить нападеніе на пограничный постъ въ д. Паювакѣ, влодавскаго уѣзда. Предупрежденная во время объ этомъ нападеніи, команда пограничной стражи успѣла отразить матежниковъ и обратилъ ихъ въ бѣгство. Захваченный при этомъ въ пленъ одинъ прусскій подданный показалъ, что шайка эта образовалась изъ скрывшихся въ помѣщичьихъ домахъ остатковъ банды Тачановскаго и что произведенное ею нападеніе имѣло цѣлью, разогнать команду пограничной стражи, провезти безпрепятственно заготовленные и сложенные на границѣ въ Пруссіи, въ д. Глембоке, 800 белыхъ пушечныхъ. Отбивъ нападеніе, командиръ роты пограничной стражи, поручикъ Деникинъ, тотчасъ же далъ знать прусскимъ властямъ о заготовленіи для шайки оружія, которое и дѣйствительно было найдено закопаннымъ въ землю въ д. Глембоке.

Въ пlockой губерніи. По полученіи извѣстія о переходѣ на правую сторону Буга, между Бромкомъ и Порембой, въ Островскіе лѣса, значительной шайки матежниковъ подъ предводительствомъ Домбровскаго, командированы были туда отряды изъ Ломжи и Остроленки, которые, настигнувъ эту шайку, 22-го мая, близъ Острова, разбили ее. Остатки шайки, преследуемые нашими отрядами, вѣтрѣнные, совершенно неожиданно для нихъ, въ лѣсу близъ дер. Гробовицкой, войскамъ графа Толѣ, понеся огромнѣйшую потерю убитыми и ранеными, оставивъ въ нашихъ рукахъ 7 человекъ пленныхъ, много разнаго оружія, совершенно разсыпался по лѣсу; все пространство, на разстояніи 7-ми верстъ между д. Гробовицкой, Ногашевымъ и Блосотскимъ шоссе усѣяно было трупами матежниковъ. Съ нашей стороны раненъ одинъ рядовой.

Въ частномъ письмѣ изъ Варшавы, отъ 29 мая (10 іюня), пишутъ слѣдующее о пограбѣ въ главномъ казначействѣ царства польскаго.

Всѣ новости варшавскія исчезаютъ передъ громаднѣею новостію, которую слѣдуетъ сообщить. Во вторникъ 28-го мая (9-го іюня), въ два часа по полудни, въ государственномъ казначействѣ не стало *трехъ миллионныхъ семи сотъ тысячъ рублей серебромъ* казенныхъ денегъ. Вотъ какія чудеса въ Варшавѣ!... Сумма въ государственномъ казначействѣ свѣдѣтельствуется еженедѣльно. Шесть дней тому назадъ всѣ деньги были налицо. Зала, гдѣ помѣщается казначейство, разделена рѣшеткою, за которою находятся двѣ кладовыя: одна для хранения суммы на текущіе расходы, въ другой хранится весь капиталъ. Кладовыя запираются внутренними замками и желѣзными задвижками. Потомъ запирается зала, къ дверямъ залы прикладывается печать при дежурномъ унтер-офицерѣ, въ присутствіи котораго она и срысается. При дверяхъ залы стоитъ постоянно часовая, а на дворѣ зданія комиссія финансовъ расположена лагеремъ цѣлая рота. Казначей имѣетъ своихъ помощниковъ, контролера съ помощникомъ и трехъ *возницъ*, состоящихъ на службѣ при казначействѣ. Возницы вносятъ и выносятъ деньги въ кладовыя и помогаютъ считать казначею и контролеру. Ключей отъ кладовой двѣ: одна у директора отдѣленія комиссіи финансовъ, другой у казначея. Казначей куда-то передъ этимъ выѣхалъ въ отпускъ безъ спросу. Помощникъ его лежалъ больной. Чиновнику изъ интендантства нужно было получить 170 т. руб.; приходитъ за ключомъ къ большому помощнику, приноситъ ключъ и начинаютъ отпирать кладовую — не открывается. Замокъ внутри испорченъ. Призываютъ слесаря, отпиратель и не находятъ въ казначействѣ 3-хъ миллионныхъ заставными листами, 300-хъ сотъ тысячъ золотомъ и 400 т. руб. сер. государственныхъ кредитными билетами въ этотъ же день не стало контролера и возницъ. Въ Варшавѣ только и толкуютъ объ этомъ. Тотчасъ же назначено слѣдствіе. Полагаютъ, что кто-нибудь почуявъ въ залѣ, а утрѣмъ деньги вынесены, какъ часто выносятся и приносятъ возные (Свѣ. Поч.)

По приговору полковаго уголовного суда. 8-й артиллерійской бригады прапорщикъ Михаилъ Пондзешинскій, подвергнутый смертной казни разстрѣляемъ, за подговоръ крестьянъ Борисовскаго уѣзда Минской губерніи къ бунту противъ Верховной власти, исключается изъ списковъ.

Высочайшимъ приказомъ по военному вѣдомству, 4-го іюня, назначенъ числящійся по гвардейской кавалеріи, генералъ-лейтенантъ баронъ ЭНГЕЛЬГАРДТЪ — военнымъ губернаторомъ города Ковно и ковенскимъ гражданскимъ губернаторомъ, съ оставленіемъ по гвардейской кавалеріи.

Высочайшимъ приказомъ, по статъ-секретариату царства польскаго, отъ 14-го мая, утвержденъ членъ государственнаго совѣта царства польскаго, дѣйствительный статскій совѣтникъ БАГНЬСКИЙ — главнымъ ди-

ректоромъ предѣлающему, въ правительственной комиссіи финансовъ и казначейства, со старшинствомъ въ этой должности со дня назначенія его къ исполненію оной, то есть съ 22-го октября (3 ноября 1862 года; уволенъ, по прошенію, отъ должности постоянный членъ государственнаго совѣта царства, графъ МАЛАХОВСКИЙ.

О порядкѣ наблюденій за правильнымъ производствомъ торговли и промысловъ. Высочайше утвержденнымъ 4 января сего года мнѣніемъ государственнаго совѣта, предоставлено министру финансовъ, по составленіи съ министромъ внутреннихъ дѣлъ, составивъ, на основаніи новыхъ о торговлѣ постановленій, для руководства мѣстныхъ начальствъ, особую инструкцію о порядкѣ наблюденія за правильнымъ производствомъ торговли и промысловъ. Согласно съ симъ, означенная инструкція нынѣ составлена и утверждена министромъ финансовъ, 22-го мая сего года.

О запрещеніи изданія газеты „Современное Слово“. ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу министра внутреннихъ дѣлъ о вредномъ направленіи газеты „Современное Слово“ и о неоднократномъ напечатаніи въ ней статей съ нарушеніемъ постановленій о цензурѣ, Высочайше повелѣтъ соизволилъ: прекратитъ дальнѣйшее изданіе газеты „Современное Слово“.

Временныя правила для образованія въ западныхъ губерніяхъ сельскихъ вооруженныхъ карауловъ.

§ 1. Въ каждомъ селеніи или мѣстечкѣ $\frac{1}{3}$ часть взрослого и способнаго къ службѣ населенія поступаетъ въ сельскую вооруженную стражу.

Примѣчаніе. Надо считать $\frac{1}{3}$ часть населенія не по числу ревизскихъ душъ, селенію или мѣстечку принадлежащихъ, а $\frac{1}{3}$ часть рабочихъ душъ. Если въ селеніи считается, напримеръ, по ревизіи 1.000 душъ, а за вычетомъ стариковъ и дѣтей, можетъ быть способныхъ къ работѣ только 600 человекъ, тогда въ стражу назначается 200 человекъ.

§ 2. По цѣли своего назначенія сельская стража раздѣляется на два отдѣла: одна половина назначенныхъ въ стражу людей имѣетъ назначеніе охранять свои семейства и свое имущество и, составляя собственно охранительную стражу своего селенія, остается въ своихъ домахъ и постоянно исполняетъ возлагаемую на нее обязанность охраненія внутреннего порядка и спокойствія. Другая половина имѣетъ обязанность въ случаѣ призыва являться на назначенныя мѣста для образованія подвижной стражи, которая наблюдаетъ за недовѣреніемъ въ своемъ участкѣ матежниковъ, производитъ постоянные осмотры лѣсовъ; на нее возлагается поимка и пресѣдованіе матежниковъ тамъ, гдѣ они не успѣли еще образовывать значительныхъ шайекъ, или гдѣ они, бывъ разбиты войсками, разсыпаны, и вообще воспріимчивость имѣть получать подвозы оружія, разныхъ припасовъ и продовольствія; и въ случаѣ открытій шайекъ, состоящихъ изъ значительныхъ превосходныхъ силъ, стража эта сообщаетъ немедленно о томъ начальнику полиціи, для высылки на помощь войска; вообще старается о возстановленіи спокойствія тамъ, гдѣ оно будетъ нарушено. Кромѣ осмотра лѣсовъ на обязанности подвижной стражи остается учрежденіе заставъ по указанію начальника полиціи; въ опросѣ походящихъ и проѣзжающихъ и преданіи полиціи подозрительныхъ людей, дабы не дать возможности матежникамъ образовывать шайки.

§ 3. Въ спокойное время, когда полиціи для сохраненія порядка и спокойствія въ уѣздѣ достаточно предоставленныхъ въ ея распоряженіе средствъ, подвижная часть стражи остается на своихъ мѣстахъ и продолжаетъ свои сельскія занятія. Призывается она только въ случаѣ нарушенія порядка, требующаго употребленія вооруженныхъ силъ.

§ 4. Исполняя, какъ выше сказано, полицейскую обязанность, подвижная стража въ случаѣ употребленія военныхъ силъ для уничтоженія образовавшихся шайекъ, принимаетъ участіе въ дѣйствіяхъ войскъ и во время дѣла, если помощь ея не будетъ вызвана крайностію, располагается назади войска въ видѣ облавы, чтобы послѣ пораженія матежниковъ, когда они бросятся въ лѣса, чтобы по одиночкѣ спасаться бѣгствомъ, пресѣдовать ихъ и перехватывать всѣхъ.

Примѣчаніе. На основаніи вышеуказанныхъ обязанностей охранительной и подвижной стражи по предъидущему примѣру изъ 1.000 ревизскихъ душъ поступитъ въ сельскую стражу 200 человекъ, изъ нихъ 100 человекъ будутъ числиться въ подвижной стражѣ для употребленія по особымъ обстоятельствамъ.

§ 5. Какъ въ охранительную, такъ и въ подвижную стражу назначаются крестьяне по желанію, а если желающихъ не будетъ, то по приговору сельскихъ и волостныхъ старшинъ. Каждый крестьянинъ, поступившій въ сельскую стражу, долженъ быть въ ней не менѣе двухъ недѣль.

§ 6. Въ каждомъ селеніи $\frac{1}{10}$ часть людей, назначенныхъ какъ въ охранительную, такъ и въ подвижную стражу, должна быть верховъ.

§ 7. Исполненіе составленныхъ приговоровъ возлагается на сельскихъ старшинъ, которымъ содѣйствуютъ въ этомъ дѣлѣ лица сельскаго управленія, по назначенію старшинъ.

§ 8. Вызовъ производится въ казенныхъ селеніяхъ чинами вѣдомства министерства государственныхъ имуществъ на основаніи данной управляющимъ палатою государственныхъ имуществъ инструкціи, а въ селеніяхъ временно обязанныхъ крестьянъ чинами полиціи, коимъ поручается ближайшее заведываніе стражею.

§ 9. Какъ охранительная, такъ и подвижная стража, въ каждомъ селеніи дѣлится на десятки и сотни: десятниками и сотниками могутъ быть назначаемы отставные солдаты, но только по приговору цѣлаго селенія и съ утвержденіемъ становаго пристава.

§ 10. Становой приставъ въ своемъ станѣ есть начальникъ какъ охранительной, такъ и подвижной стражи.

Начальникъ уѣздной полиціи есть начальникъ крестьянской стражи въ уѣздѣ, въ томъ случаѣ, если не будетъ назначенъ особый военный начальникъ для заведыванія стражею въ уѣздѣ. Въ помощи начальнику полиціи, по заведыванію стражею отъ государственныхъ крестьянъ, назначается чиновникъ отъ министерства или палаты государственныхъ имуществъ.

Подвижная стража призывается къ службѣ начальниками полиціи, которая, и не получивъ предписанія губернатора, сами ее собираютъ если встрѣтятъ въ томъ надобность и тотчасъ о томъ доносятъ начальнику губерніи.

§ 12. Должны быть немедленно составлены списки десятниковъ и сотниковъ, такъ и для подвижной стражи. Списки эти начальники уѣздныхъ полиціи должны представить начальникамъ губерній, а о подвижной стражѣ особые списки представляются отрядному начальнику, командиру войскамъ въ нѣсколькихъ уѣздахъ.

§ 13. Огнестрѣльнымъ оружіемъ снабжаются только

презъ oddział podpółkownika Bremzena została rozbita kolo Cyswie; szeregatki jej, wojsko pędziło aż do Choceży, zabrawszy kilku jeńców i wiele broni.

Banda Oborskiego, zmordowana ciąglemъ sciganiemъ, po porażce pod Grochowem i Piskarami rozprzęgła się zupełnie, i przy dalszymъ sciganiu ku Pyzdomu pierzchnęła do lasów. W bandzie tej przy spotkaniu się z oddziałemъ majora von Reka było 3000 ludzi; a do lasów kolo Choceży przyszło już zaledwie 600. Dowódcy Oborski i Wlodek ciężko ranni kolo Niewiezia, niewiadomo dokad uciekli; miejsce ichъ zajeli Szumlański i jakiś francuz który dowodził pod Grochowem. Wszystkie oddziały wojska, które scigaly Oborskiego, zabraly w różnychъ mjejskachъ do 188 jeńców i kilka wozów z fuzjami, pikami i kosami, jedno dzialo drewniane, olów, proch, kule i t. d.

W gubernji lubelskiej. Podpółkownik Rukuza wysłany d. 17 maja z Lublina z 3-ma rotami wologodzkiego pólku, 2-ma dzialami i 50 kozakami rozbił bandę Leliewela w chruslinskimъ lesie (kolo Józefowa nad Wislę). Powstancy z wielką stratą pierzchnęli, jeńców wzięto 7 i odebrano 55 gwintówek; w wojsku zabito 3, raniono 14.

W gubernji Radomskiej. Podługъ ostatnichъ doniesienъ jen. por. Uszakowa, na całej przestrzeni tej gubernji znajdowały się 2 główne bandy, — Czachowskiego, która już ostatecznie została rozpedzona, — a druga Bonczy, znajdując się na południu gubernji w p-cie Stopnickimъ. Oprócz tego jeszcze w rozmaitychъ mjejskachъ ukazuja się drobne partje złoczyńców, którzy wieszaja i rabuja spokojnychъ mieszkanców.

W gubernji Warszawskiej. Dnia 23 maja o 2 godzinie w nocy, banda z 200 pieszych i 40 konnychъ chciała napadnąć na pograniczne stanowisko w Plockachъ p-tu Wloclawskiego. Uprowadzona o tѣmъ straż nadgraniczną, odbila ich i zmusila do ucieczki. Schwytany przy tѣmъ jeden prusakъ wyznał, iż banda ta uformowała się z resztekъ partji Taczanowskiej i że napad ten miał na celu rozpedzić straż i przeprowadzić złożone w pruskiej wsi Głębokie 800 belgijskichъ sztucerów. Odpardzily powstańców podporucznicy straży Denikin, dał znać wiadomъ pruskimъ o przygotowanję dla powstańców broni, jakowa też została znaleziona w Głębokimъ zakopana.

W gub. Plockiej. Po otrzymaniu wiadomości o przejściu na prawy brzegъ Buga między Brokiem i Porębą do lasów, ostatekówъ znacznej bandy pod dowództwemъ Dąbrowskiego posłano tamъ oddziały z Łomży i Ostroleki, które napadly ichъ 22 maja pod Ostrowem, rozbiły Szeregatki tej bandy napadnięte nie spodzianie przez wojsko pod Grobowicą przez oddział hr. Tola, straciwszy bardzo wielu zabitychъ i rannychъ i 7 jeńców, oprócz tego wiele broni, zupełnie pierzchnęły do lasu. Cała przestrzeń na 7 wiorstъ między Grobowicą, Nogaszewemъ i Białotoczkimъ szose, usłana była trupami powstańców; w wojsku raniony 1 szeregowy.

W liście prywatnymъ z Warszawy z d. 29 maja (10 czerwca) piszą o kradzieży w głównej kassie Królestwa Polskiego: Wszystkie nowiny warszawskie nikną w porównaniu ze szczególną wiadomością, którą podajemy. We wtorek 28 maja (9 czerwca) o 2-jej godzinie po południu, w kassie rządowej nieznaleziono trzechъ milionówъ siedmiusetъ tysięcy rubli srebremъ pieniędzy skarbowychъ. Ot jakie są cuda w Warszawie!... Summy w kassie rządowej sprawdzają się co tydzień. Przed sześciu dniami wszystkie pieniądze były w całości. Sala, w której znajduje się kassa, rozdzielona jest kratą za którą jest skarbiecъ; w jednej części onego leżą summy na opędzenie bieżącychъ rozchodów, w drugiej — cały kapitał. Skarbiecъ zamyka się wewnętrznymi zamkami i żelaznemi zasuwkami. Później zamyka się sala, do drzwi przykłada się pieczęć w obecъ dyżurującego podoficera, przy którymъ też zdejmują się w potrzebie. Przy drzwiachъ kassy stoi ciągle sztydychъ, a na dziedzińcu gmachu obozuje cała rota żołnierzy. Kassjer ma swychъ pomocników i trzechъ woźnychъ, zostającychъ na służbie przy kassie. Woźni wnoszą i wynoszą pieniądze do skarbcu i pomagają w liczeniu kassjerowi i kontrolerowi. Dwa klucze zamykają skarbiecъ: jeden leży u dyrektora wydziału komisji skarbu, a drugi u kassjera. Kassjer wyjechał gdzieś przedtѣmъ na urlopъ bezъ pozwolenia. Pomocnikъ jego był chory. Urzędnikъ intendentury potrzebował otrzymać z kassy 170 tysięcy rubli; przychodzą po klucz do chorego pomocnika, przynoszą klucz i poczynają otwierać skarbiecъ — lecz odemknąć nie mogą, gdyż zamekъ wewnątrz był popęsły. Przywołują słosarza, otwierają i nie znajduja w kassie 3-chъ milionówъ w listachъ zastawnychъ, 300 tysięcy w złocie i 400 tysięcy rub. sr. w biletachъ kredytowychъ. Tegoż dnia znikli kontroler i woźni. W Warszawie tylko o tѣmъ i mówią. Natychmiastъ naznaczono śledztwo. Przypuszczają, że ktoś musiał nocować w sali, a rano pieniądze wyniesiono, jak to często woźni przynoszą i wynoszą woźni. (Pocz. póln.)

— Według wyroku doroznego sądu k r y m i n a l n e g o: 8-jejъ brygady artylerji podchorąży Michal Ciundzielski rozstrzelany, za poddawanie wlościanъ powiatu boryowskiego gubernji mińskiej do buntu przeciwko władzy Najwyższej, wykresła się z list.

— Za Najwyższymъ rozkazemъ do wydziału ministerjumъ wojny, dnia 4-go czerwca, liczący się w gwardyjskiejъ kawalerji, jenerał-porucznikъ baronъ ENGELHARDT — mianowany został wojennymъ gubernatoremъ miasta Kowna i kowieńskimъ gubernatoremъ cywilnymъ, z pozostawieniemъ w kawalerji gwardyjskiej.

— Najwyższymъ rozkazemъ do sekretarjatu stanu Królestwa Polskiego z d. 14-go maja, twierdzą się członekъ rady państwa Królestwa Polskiego, rzeczywisty radca stanu BAGNIEWSKI — głównymъ dyrektoremъ przydują-

cymъ w rządzącymъ komisji finansów i podskarbstwa, ze starszeństwemъ w tymъ obowiązku od dnia naznaczenia jego do zarządzenia onęj, to jest z d. 22 października (3 listopada) 1862 roku; uwalnia się na własną prośbę od obowiązku, ciągle członekъ rady państwa Królestwa, hrabia MAŁACHOWSKI.

— O przestrzeganiu słuszności w handlu i przemysłachъ. Najwyżejъ zatwierdzoneмъ 4-go stycznia bieżącego rokuъ zdaniemъ rady państwa, dozwolono ministrowi skarbu po znieśieniu z ministremъ spraw wewnętrznychъ, ułożyć na mocy nowychъ o handlu ustaw dla wskazówki władzomъ miejscowymъ, osobną instrukcję o kolei przestrzegania słuszności w handlu i przemysłachъ. W skutekъ tego rzeczona instrukcja obecnie została ułożona i zatwierdzona przez ministra skarbu dnia 22 maja tegoż roku.

— O zabronieniu wydawania gazety „Współczesne Słowo“. CESARZ JEGO MOŚĆ na najpoddanniejsze przełożenie ministra spraw wewnętrznychъ, co do szkodliwości kierunku gazety „Współczesne Słowo“ tudzież o niejednokrotnymъ wydrukowaniu w tejże gazecie artykułów przeciwnychъ ustawomъ cenzury, Najwyżejъ rozkazać raczył: zabronić dalszego wydawania gazety „Współczesne Słowo“.

Przypisy czasowe dla uformowania w gubernjachъ zachodnichъ uzbrojonejъ straży wiejskiej.

§ 1. W każdymъ miasteczku lub wiosce $\frac{1}{3}$ część dorosłej i zdatnej do służby ludności bierze się do uzbrojonejъ straży wiejskiej.

U w a g a. Liczy się $\frac{1}{3}$ część nie podługъ liczby duszъ popisowychъ, lecz $\frac{1}{3}$ część duszъ roboczychъ. Jeśli we wsi liczy się np. 1000 duszъ popisowychъ, a do roboty po odliczeniu dzieci i starcówъ może być 600 ludzi, wtedy do straży bierze się 200 duszъ.

§ 2. Straż wiejska podługъ celu dzieli się na 2 oddziały: jedna część powinna czuwać nadъ swemi rodzinami i mieniem, i stanowiącъ tylko obronną strażъ swojej wsi, zostaje w swychъ domachъ i wypelnia poleczone obowiązki do obrony porządku i spokoju. Druga połowa obowiązana stawiać się na wezwania w przeznaczonychъ mjejskachъ, dla uformowania straży ruchomej, która czuwa nadъ niedopuszczeniemъ powstańców w swoimъ uczestku, obchodzącъ ciągle lasy, powinna chwycić i ścigać powstańców tam, gdzie oni jeszcze nie zdolali uformować większychъ band, albo gdzie po rozbiu ichъ przez wojska porożbiegaly się, i w ogóle przeszkadzać dowozu imъ broni i żywności; a w razie odkrycia bandъ silniejszychъ, strażъ powinna dać o tѣmъ wiadzie policji dla wysłania tamъ wojska; w ogóle czuwać nadъ porządkiemъ, tamъ gdzie takowy będzie naruszony. Próczъ obchodu lasówъ na straży ruchomejъ polegają ustanowienie rogatекъ podługъ wskazania naczelnika policji, dla wybadania przechożącychъ i przejeżdżającychъ i oddawania w ręce policji ludzi podejrzanýchъ, aby nie pozwolili powstańcomъ uformować się w bandy.

§ 3. W spokojnymъ czasie, jeśli policja dla utrzymania porządku i pokoju w powiecie może poprzestać na własnychъ swychъ środkachъ, wtedy strażъ ruchoma zostaje na miejscu i zajmuje się swemi robotami na polu. A wyzywa się tylko w razie naruszenia porządku, przy użyciu siły zbrojnej.

§ 4. Wypelniającъ powyższe policyjne obowiązki, strażъ ruchoma, przy użyciu wojska przeciwъ powstańcomъ, bierze udziałъ w działaniachъ wojska i w czasie bitwy, jeśli jejъ pomocъ niebędzie konieczna, pozostającъ z tѣmъ jako oblawa, aby po rozbiu powstańców, kiedy już oni rzucą się do lasu, ścigać ichъ pojedynczo i chwycić wszystkichъ.

U w a g a. Na mocy powyższychъ obowiązkówъ, obronnej i ruchomejъ straży podługъ powyższego przykładu z 1000 duszъ, pójdzie do straży 200, z którychъ 100 będą się liczyć w straży ruchomejъ dla użycia ichъ w szczególnychъ okolicznościachъ.

§ 5. Takъ do straży obronnej, jako też do ruchomejъ biorą się włościanie z ochoty, a jeśli ochotnikówъ niebędzie, to z przeznaczenia wyrokówъ starszyn. Każdy włościaninъ znajdującъ się powinienъ w straży nie mniejъ nadъ 2 tygodnie.

§ 6. W każdej wsi $\frac{1}{10}$ częśćъ ludzi powinna być konnотакъ w straży ruchomejъ jakoteżъ obronnej.

§ 7. Wykonanie wyrokówъ polegają na odpowiedzialności starszyn, którymъ dopomagają w tѣmъ osoby z zarządu gminowego z przeznaczenia starszyn.

§ 8. Wzywanie włościanъ skarbowychъ odbywa się przezъ urzędnikówъ ministerjumъ dóbrъ rządowychъ; na mocy danejъ instrukcji, a wѣ wsiachъ czasowo — obowiązkowychъ włościanъ przezъ urzędnikówъ policji, którzy też zawiadują tą strażą.

§ 9. Jedna i drugaъ strażъ dzieli się na dziesiątki i setni: dziesiątnikami i setnikami mogą być przeznaczeni żołnierzeъ dywizjonowani, lecz tylko z wyrokiemъ całej wsi i z zatwierdzenia stanowego przystawa.

§ 10. Stanowy przystawъ w swoimъ cyrkule jest naczelnikiemъ takъ obronnej, jako też ruchomejъ straży.

Naczelnikъ policji powiatowej jest naczelnikiemъ straży włościańskiej w powiecie, w takimъ razie, jeśli niebędzie naznaczony osobny naczelnikъ wojenny, dla zawiadywania strażą w powiecie. Do pomocy naczelnikowi policji, dla zawiadywania strażą u włościanъ rządowychъ, dodaje się urzędnikъ od ministerjumъ lub izby dóbrъ rządowychъ.

— Strażъ ruchoma wzywa się na służbę przezъ naczelnikówъ policji, którzy nawetъ nieotrzymawszy rozkazu gubernatora, sami mogą zebrać ją i donosić o tymъ gubernatorowi.

§ 12. Powinny być niezwłocznie ułożone listy dziesiątnikówъ i setników, toż i dla straży ruchomej. Listy te powinny być przedstawione do naczelnika gubernji, a ze straży ruchomejъ takieżъ listy powinny być przedstawione do naczelnika oddziałowego, dowodzącego wojskiemъ w kilku powiatachъ.

§ 13. Palną broń otrzymują tylko dziesiątnicy i setni-

св
въ
об
янт
сво
крес
комь

По
против
мотра
хвачени
но перед

§ 15.
мѣють п
жащіе се
подозрите
домъ, надо
ное лицо не
становому п

§ 16. Д
амь, будутъ
го артиллер
моего по вва
наго округа,
вооружены ру
отъ мятежника

Начальник
свѣдѣнія: ско
которое можетъ
потребуется для
безотлагательно
боевыхъ патроновъ
мѣръ израсходова
полиціи входить съ
евыхъ патроновъ,
случаевъ израсходо

§ 17. ГОСУДАРЮ
благоутодно было пов
ныхъ въ дѣйствіяхъ п
мействамъ зачетныя р

§ 18 Стража изъ кр
какъ при защитѣ своихъ
скамъ въ военныхъ дѣл
мятежниковъ добычи, по
согласно съ правилами, о
войскамъ кievскаго военна
да N 116.

§ 19. Каждый крестьянинъ
обязанности по званію сельск
ется строгой ответственности, в
и сотники.

§ 20. Правила эти распростра
но-обязанныхъ крестьянъ, такъ и
янь вѣдомства государственныхъ им
Подписалъ командующій войсками,
тантъ Анненковъ 2.

— Въ N. 170 (19 июня) журнала Le No
на слѣдующая статья за подписью секретаря
C. Huinhut.

ПОЛЬСКИЙ ВОПРОСЪ.
Объявленіе.

Въ Вѣнской газетѣ „Ost-Deutsche-Post“ встрѣ
слѣдующій отрывокъ изъ корреспонденціи, отъ
июня, изъ пограничныхъ мѣстъ Царства Польскаго
газеты „Ostsee - Zeitung“, о постоянно слабѣющ
Польскомъ возстаніи.

„Въ кружкахъ, какъ полагать слѣдуетъ хорошо свѣ
дущихъ, разсказываютъ, что антагонизмъ господству
ющій между партіями аристократическою и демократи
ческой, въ последнее время, въ средѣ народнаго пра
вительства вызвалъ рѣшительный кризисъ, вследствие
чего два члена онаго, изъ партіи аристократической,
оставили свои мѣста. Послѣдствія этого кризиса сдѣ
лались ощутительными и въ мятежническихъ рядахъ;
стало входить въ обыкновеніе, что большею частію
 вновь прибывающіе избираютъ себя начальника изъ
той политической партіи, къ которой сами принадле
жатъ. Демократы не хотѣтъ сражаться подъ началь
ствомъ аристократическаго вожди и vice versa.

Ежедневныя періодическія Польскія изданія горь
ко жалуется на эти затрудненія и умоляютъ Повстан
цевъ, чтобы, въ виду общаго врага, забыли о всякомъ
различіи партій. Эти споры, какъ равно значительныя
пораженія, претерпѣныя возстаніемъ во второй поло
вину минувшаго мѣсяца на сценѣ пунктахъ театра
военныхъ дѣйствій, весьма замѣтно ослабили воору
женіе, возбужденное возстаніемъ, и неподлежитъ ма
лѣйшему сомнѣнію, что въ эту минуту наступило вре
мя бездѣйствія.

„Нужны особенныя усилія, чтобы собрать новыя
силы, деньги же съ трудомъ пріобрѣтаются. Богатое
аворянство, которое до сихъ поръ доставляло поддержа
нія и находило для этого достаточныя суммы,—нынѣ

wość. Nie chciał wykazać ani współ
czucia, ani słabości. Gdyby nawet szło
o uwolnienie syna od szubienicy, i w ta
kim razie wbrew przekonaniu nie zgo
dziłby się wydać wyroku na Francisz
szka Lewisona. Półkownik Betel sie
dział też na ławie, ale nie wyglądał tak
surowo.

Rubing był adwokatem Lewisona. —
Posiedzenie rozpoczął adwokat Bell,
opowiadając wszystko co słyszał od Ry
szarda, nie wymieniając jego nazwiska.
Kiedy go zapytano od kogo się o tém
dowiedział — odrzekł, że jeszcze nie czas
odkrywać źródło. Największą trudno
ścią było dla sędziów przekonać się o
tożsamości Lewisona z Tornem.

D
cher
— O
nu Franc
dzia Gar.
— Nie v
cher. — Znał
niem kapita
go nazywała, w
tylko jest poruczn
— Od kogoż to w
— Od Af. Ze m
nim.
— I upewniasz na
w klasztorным lesie spot
— Widziałem go t
czasem spotykałem i w
dzona.

IZABELLA.
PRZEZ PANIĄ WOOD.
(Przekład z angielskiego.)
(Dalszy ciąg, ob. N. 62.)
XLII.
Sędziowie zasiedli na ławach. Izba
była przepelniona. Lewisona otaczali
przyjaciele, którzy nie wierzyli w to o
skarżenie. Im się zdawało, że skandal
ten przygotowany był przez intrygę
partji czerwonych i oranżystów. Lord
Mount-Severn, chcąc być na posiedze
niu, zamówił wcześniej miejsce dla sie
bie. Młody Wane znajdował się w tlu
mie. Sędzia Gar zajął miejsce preze
sa, rysy jego wyrażały powagę i suro

z
-
K-
e-
ró-
bła-
do-
rko-
ywil-
ę zu-

y w 6-ój
17,495
dziennika
otrzyma-
kandydata

partamencie
tów rządo-
wcyjni zwy-
rente i Niż-
i w Lyonie.

że wyniesie-
szalka, jest

poniedziałek d.
rym wypłynął

1. 6 czerwca do-

pod Vicksburg-
Johnston uderzy

ny new-york-
od 2 do 4,000

prawi się przez
yni przygotowa-

wca wieczorem.
wszechna“ zbija

sejmu siedmio-
wiadomości z Bom-

niasta został ob-
stanu obronnego,
na przesłanego

indyjskich. Sejm
czerwca.

w imieniu cesa-
miejsca brzmią,

hja znajduje, o- przedsięwziętej

na przyszłość z
rząd wyteżać ca-

zyskać. Pomysł-
arstwa, nabywa-
rcza ustanowień

owe jest zadawa-
zyskać się od uży-
zainego kredytu.

projekta do praw,
w ciągu nowego
zjawia się natrwo-

ny cesarstwa.
czerwca wieczor-
Nowy Jorku z d

ku. Jeneral Ho-

złobitnie swoje

w twoj pięknej
vokat Bell.

wały, Afi zapo-
ją dotąd wstrzy-

...jrzawszy na sę

l ciebie, gdzie
ać. Przyjeżdża

o wieczór.
n nie złego.

wierdził. — Przeciwnie tam u was był

e uciekał od ta
znałaś go wów

jest kapitanem

gdzie on mieszka
tego nie mówi

krótki przybył d

ciąg nastąpi.)

...and several other

— I on zakochał się w twój pięknej
...sprętał adwokat Bell.

Za to ziarnko pochwały, Afi zapomniała o wszystkiem, co ją dotąd wstrzy-

— Tak — rzekła, spójrzawszy na sę-

— Dowiedział się od ciebie, gdzie mieszkasz i zaczął bywać. Przyjeżdżał

— Cóż? niema w tém nic złego.

— O! zapewne— potwierdził adwok-
kat Bell, chcąc ją uspokoić.— Przeciw-
nie, chce wiedzieć, co tam u was było

dobrego, i sam bym nie uciekał od takiego szczęścia. Czy znałaś go wów-

— Nie, mówił, że jest kapitanem

— Czy wiedziałaś gdzie on mieszka?

— Nie, nigdy mnie tego nie mówił.

Sądziłam, że na czas krótki przybył do Swineson.

— Ach mój Boże, jaki u pani słuczny kapelusz!

Donat Severin, chęć być na posiedze-

trzy
ryc
pac
prze
raja
skini
Kali
zaw
sta
mie
o z
zna
tém
są, t
muck
luga,
przez
wojewo
pokutne
z nader
wstępem;
czatka; R
Kamieńczy
ski, podols
szczegółowo
Kamieniecki
hetman koron
stkie p. Bartos
gorą dwudziest
kus; Kamiński,
panja, Kampame
zen Jan-Mikolaj
Bartoszewicza:
obszerna monogra
wyspy; Kancelarja
z wielką znajomości
stwo polskie za Pia
Kancelerstwo koronn
że we właściwym mi
najmniej kilku słowa
jącym Kalusowskim
tlómacz kilku urywko
Lelewela, zasługuje na

Zeszyt 118-ty w liczn
szych zawiera dokończeni
p. Bartoszewicza skreślone
wiadomość zawierającego a
stwie koronném Jagiellońskim
goż pióra i równie obszernie t
lerstwo litewskie, Kancelarz kró
prymasowski, Kancelarze królew
wien, Kancelarz akademji, Kancel
Kancelarz siewierski; Kancjonały, p
rzecz nader ważna dla historii na
ry; Kandler Wilhelm, malarz i ry
ski; Kandydaci do korony, rzecz h
przez p. Bart. traktowana; Kandja;
Jan Ksawery, malarz współczesny,
Wójcickiego; Kaniów, przez tegoż;
roślina; Kanon, w biblij, we mszy; Kan
muzyce; Kanon, podatek; Kanon Jędrzej
nodzieja polski; Kanonicy; Kanoniczki; Kan
niezne prawo, za krótko i powierzchownie tra
ktowane; Kanonizacja; Kantszat i Berg; Kant
Emmanuel; Kantakuzen; Kantaryda; Kante
mir, dwóch tego nazwiska; Kanton; Kantor;
Kanty Jan święty,— jako dopełnienie tego ar
tykułu czytać należy nieuwzględnione tu
szczegóły zamieszczone przez Wiszniewskiego
w jego „Historji literatury“; Kanticzki, do
daćby można, że oprócz trzech w artykule
wymienionych edycji wileńskich, tyle ich tu
jeszcze było p. t. „Pieśni nabożne w kościele
katolickim używane,“ że kilkanaście, a może
nawet kilkadziesiąt wydań należałoby się dać;
Kanut Wielki; Kap; Kapelusze. — Tu także
zauważyć musimy, jak przy zeszycie poprzed
nim, że radziłbyśmy w nim widzieli choć krót
ką wzmiankę o p. Kantaku, pośle z W. Ks.
Poznańskiego na sejm berliński, na którym
niejednokrotnie położył zasługi.

Na zeszycie 118 doprowadzonym do wyrazu
„Kapillarny“, kończy się tom XIII Encyklo
pedji Powszechnéj z godną zasłużonego uzna
nia wytrwałością i punktualnością prowadzo
nej. Jeżeli w przelotnych sprawozdaniach na
szych zdarzało nam się niekiedy równie przelo
tny uczynić pismu temu zarzut, nie ujmując
to w oczach naszych ani jego wartości, ani
zasługi nad nim pracujących. Omyłki drob
ne są nieuchronnemi we wszystkich tego ro
dzaju dziełach, a tém bardziej w obecném, gdzie
cała część polska, i w znacznej części nawet
w ogólności słowiańska, musi z surowych ma
terjałów być opracowywana, ponieważ żadne
niemał poprzednie dzieło (z wyjątkiem Staroży
tnéj Polski, Starożytności Polskich i mniéj
Encyklopedji leszneńskij) drogi dla niego nie
utorowało. Nie dla zarzutu więc, ale
tylko dla podania szczegółów mogących
się przydać do suplementu, wypisujemy nasu
wające się uwagi. Istotny zarzut mogli
byśmy zrobić co do samego planu. Ponieważ
dając artykuły w rozmiarach takich, jakie w
pierwszych były tomach, Encyklopedja wy
biegłaby daleko po za pierwotny swój zakres,
musiano więc je w późniejszych tomach skra
cać. Dobrze się stało, iż te skrócenia przy
padły nie na przedmioty czysto krajowe; ale i
w zagranicznych należałoby także zrobić pe
wien wybór. Takie tytuły, jak: Kalwin i hi
storja jego nauki, Kant i jego filozofja, Ka
noniczne prawo i t. p., niepowinny być trak
towane na jednéj karcie, albo nawet na jednéj
stronicy, jak to się stało z prawem kanonicz
ném, tém bardziej kiedy jakieś wprowadzie pol
skie, ale nie w dziełach nieznaczające imię ma
gnata rozlega się obok na kilku kartach. Wo
lelibyśmy, ponieważ potrzebę skrótów uznaje
my, dokonać tego raczej na artykułach cha
rakteru specjalnego: fizycznych, botanicz
nych, zoologicznych, przemysłowych, które
niekiedy są za obszernie. Tak np. „Drukowa
nia perkalkików“ nikt się z Encyklopedji naszéj
nie nauczy, a jednak zapełniono tém górą dwie
karty. Sądźmy, iż to rzecz osobnych ency
klopedji specjalnych, a nasza, jako powszech
na, na rzeczy powszechnie interesujące naj
większy powinna kłaść nacisk. Pomimo jednak
tego wszystkiego, jeszcze raz powtarzamy i po
wtarzać bęć ziemy: szczęście Boże!

Województwo
p. Bartoszewicza
Kamieńczy
ski, podols
szczegółowo
Kamieniecki
hetman koron
stkie p. Bartos
gorą dwudziest
kus; Kamiński,
panja, Kampame
zen Jan-Mikolaj
Bartoszewicza:
obszerna monogra
wyspy; Kancelarja
z wielką znajomości
stwo polskie za Pia
Kancelerstwo koronn
że we właściwym mi
najmniej kilku słowa
jącym Kalusowskim
tlómacz kilku urywko
Lelewela, zasługuje na

— Ś. P. JENERAŁ BIE
bież, m. po południu, przepro
z kaplicy przy kościele kks.
w Warszawie, zwłoki ś. p. Juliana
go b. jenerała b. wojsk polskich, kawaler
lu orderów, zmarłego w dniu 5 b. m. i r.
portował ks. kanonik Wyszyński, poprze
ny duchowieństwem świeckiem i zakonnem:
kks. Kapucynów, Reformatów, Bernardynów,
Karmelitów, Augustjanów i Dominikanów.—
Ś. p. Bieliński urodził się dnia 25 lutego 1787
roku, we wsi Borowy, w Kaliskiem. W mie
siącu wrześniu 1802 roku wszedł jako kadet
do wojska pruskiego, do bataljonu strzelców
pieszych półkownika Kłocha. W r. 1804 po
stał na chorążego, w 1806 r. na podporuczn
nika, następnie w tymże roku wszedł do wojsk
b. księstwa warszawskiego, jako porucznik,
do 7 pólku piechoty. W r. 1808 został ka
pitanem, w r. 1813 przeniesionym do pólku 4
piechoty a 1814 do legjonu Nadwiślańskiego.
W r. 1815 umieszczony w stopniu powyższym,
w bataljonie wzorowym grenadierów wojska
Królestwa Polskiego, późniejszym grenadie
rów gwardji. Podpółkownikiem został w roku
1851, w tymże bataljonie, który następnie
wcielonym był do pólku grenadierów gwardji.
Dnia 20 października 1820 r. postąpił na pół
kownika, a w roku 1827 został aktualnym do
wódzcą pólku 3 strzelców pieszych. Odbył
kampanje w latach: 1803, 5, 6, 7, 8, 9, 10,
11, 13 i 14. Znajdował się w bitwach pod
Auerstaedt, Nordhausen i Lubeką, w oblęż
niu Grudziądza, pod Rotami i Neudenburg,
pod Puento, Almaraz, Cuidad-real, Almanacid,
Censuegra, Occana, w oblężeniu Toledo, przy
przejściu gór Sierra-Morena, w kolumnie ra
chomej pod Almacharas i Alpujares, pod Wit
tembergiem, przy oblężeniu Spandau, pod Lip
skiem i Hanau. W bitwie pod Lubeką 1806
wzięty w niewolę, puszczony z niej na słowo
honoru; pod Almadid ranny kulą karabinową
w lewą nogę; pod Occana w nogę prawą; pod
Taryfą 1812 r. w styczniu dostał się do niew
oli i w niej dwa miesiące zostawał. W r.
1810 otrzymał Krzyż Złoty orderu wojska
polskiego,— 1813 Legji Honorowój,— 1819,
św. Włodzimierza 4-éj klasy; 1829 ś-éj An
ny, 2-éj klasy z Cesarską koroną. W roku
1830. Znak Honorowy za XX lat służby ofi
cerskiej. Zaczny i powszechnie szanowany
starzec żył lat 76.

— POWIASTKI DLA DZIECI. „Przyja
ciel dzieci,“ pismo starannie redagowane, mie
ści w swoich spaltach dwie powiastki dla
dzieci wyższej wartości. Jedną z nich, utwór
p. Wacława Szymanowskiego p. t. „O biednym

Województwo
p. Bartoszewicza
Kamieńczy
ski, podols
szczegółowo
Kamieniecki
hetman koron
stkie p. Bartos
gorą dwudziest
kus; Kamiński,
panja, Kampame
zen Jan-Mikolaj
Bartoszewicza:
obszerna monogra
wyspy; Kancelarja
z wielką znajomości
stwo polskie za Pia
Kancelerstwo koronn
że we właściwym mi
najmniej kilku słowa
jącym Kalusowskim
tlómacz kilku urywko
Lelewela, zasługuje na

— POWIASTKI DLA DZIECI. „Przyja
ciel dzieci,“ pismo starannie redagowane, mie
ści w swoich spaltach dwie powiastki dla
dzieci wyższej wartości. Jedną z nich, utwór
p. Wacława Szymanowskiego p. t. „O biednym

Województwo
p. Bartoszewicza
Kamieńczy
ski, podols
szczegółowo
Kamieniecki
hetman koron
stkie p. Bartos
gorą dwudziest
kus; Kamiński,
panja, Kampame
zen Jan-Mikolaj
Bartoszewicza:
obszerna monogra
wyspy; Kancelarja
z wielką znajomości
stwo polskie za Pia
Kancelerstwo koronn
że we właściwym mi
najmniej kilku słowa
jącym Kalusowskim
tlómacz kilku urywko
Lelewela, zasługuje na

— POWIASTKI DLA DZIECI. „Przyja
ciel dzieci,“ pismo starannie redagowane, mie
ści w swoich spaltach dwie powiastki dla
dzieci wyższej wartości. Jedną z nich, utwór
p. Wacława Szymanowskiego p. t. „O biednym

Województwo
p. Bartoszewicza
Kamieńczy
ski, podols
szczegółowo
Kamieniecki
hetman koron
stkie p. Bartos
gorą dwudziest
kus; Kamiński,
panja, Kampame
zen Jan-Mikolaj
Bartoszewicza:
obszerna monogra
wyspy; Kancelarja
z wielką znajomości
stwo polskie za Pia
Kancelerstwo koronn
że we właściwym mi
najmniej kilku słowa
jącym Kalusowskim
tlómacz kilku urywko
Lelewela, zasługuje na

— POWIASTKI DLA DZIECI. „Przyja
ciel dzieci,“ pismo starannie redagowane, mie
ści w swoich spaltach dwie powiastki dla
dzieci wyższej wartości. Jedną z nich, utwór
p. Wacława Szymanowskiego p. t. „O biednym

